

1993 ஏப்ரல் 12]

9. குடியிருப்பு வசதி : தொழிலாளர்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ள குடியிருப்புகளுக்கு விதிப்படி குடிதண்ணீர் வசதியும் மின்சார விளக்கு வசதியும் மற்றும் சிமென்ட் தள வசதியும் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் குடியிருப்புகளில் பழுதுகள் ஏற்படும்போது அவ்வப்போது நிர்வாகத்தினரால் பழுதுகள் சரி செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

சவமலை காப்பி தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்ச ஊதிய சட்டத்தின் கீழ் அரசாணை எண் 1171, நாள் 11—6—1985-ன்படி குறைந்த பட்ச ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு :— ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் உடுக்குறி (*) இடப் பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்].

2. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்

சந்தனமரக் கடத்தலில் ஈடுபடும் வீரப்பன் கும்பலைப் பிடிக்கச் சென்ற காவல் துறையினர் 9. 4—1993 அன்று கண்ணிவெடி விபத்தில் மரணமடைந்தது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சந்தனக் கடத்தல் பேர் வழி வீரப்பனைப் பிடிக்கச் சென்றபோது ஏற்பட்ட சம்பவம் குறித்து அரசின் தரப்பில் பேரவை விதி 110-இன் கீழ் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே அறிக்கை வைக்கிறேன் எனக் கேட்டிருந்தார்கள், இருப்பினும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானமாக அறிவிப்புக் கொடுத்திருப்பதற்கு இணங்க அவர்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியதை ஏற்று அது ஒத்திவைப்புத் தீர்மானமாக எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மற்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. ச. இராமச்சந்திரன், திரு.வி. தண்டாயுதபாணி, திரு. சி. ஞானசேகரன், திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு, திரு. கே. ஆர். இராமசாமி அம்பலம் திரு. பி. வி. இராஜேந்திரன், டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் திரு. ஆர். சிங்காரம், திரு. ப. ரங்கநாதன், திரு. சி. சுவாமிநாதன், திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ், திரு. கே. செல்வராஜ், திரு. ச. அழகிரி, திரு. எஸ். டேனியல்ராஜ், திருமதி ரமணி நல்லதம்பி ஆகியோர் சந்தன மரக் கடத்தலில் ஈடுபட்டுள்ள வீரப்பனைப் பிடிக்கச் சென்ற அதிரடிப்படையினரை கண்ணிவெடிகள் மூலம் தாக்கியதால் 7 காவல் துறையினர் உட்பட 22

[பேரவைத் தலைவர்] [1993 ஏப்ரல் 12]

பேர் இறந்துள்ளது மற்றும் காவல் துறைக் கண்காணிப்பாளர் உட்பட பலர் காயமுற்றது குறித்து அவையின் இன்றைய இதர அலுவல்களை ஒத்துவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கோரி அறிவிப்புகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது எவ்வாறு அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டிய அளவுக்கு அவசியம் வாய்ந்தது என்பதை மிகச் சுருக்கமாக விளக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த 3 நாட்களுக்கு முன்னால் நடைபெற்ற சம்பவம் நெஞ்சை உலுக்குகின்ற சம்பவமாக நடைபெற்றிருக்கிறது. சம்பவம் நடைபெற்ற 24 மணி நேரத்திற்குப் பின்னாலே அந்தப் பகுதிக்குச் சென்றவர்கள் கூட இன்னும், பிண நாற்றம் அங்கே வீசுகின்றது, கார்கள், பஸ்களுடைய உதிரி பாகங்கள் எப்படி சிதறிக் கிடக்கின்றனவோ அதேபோல் மனித உடல்களின் உதிரி பாகங்கள் சிதறிக் கிடக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு நெஞ்சைப் பிளக்கின்ற அந்தச் சம்பவம் அங்கே நடைபெற்றிருக்கிறது. சந்தனக் கடத்தல் வீரப்பனுடைய கண்ணி வெடிக்கு பலியானவர்களுடைய எண்ணிக்கை மொத்தம் 22 என்று சொல்லுகிறார்கள். நம் முடைய காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் 5 பேர் பலியாகியிருக்கிறார்கள். வனக் காவலர்கள் 2 பேர் அதிலே பலியாகியிருக்கிறார்கள். தகவல் தந்தவர்கள் அல்லது தகவல் தருபவர்கள் என்பதற்காகவும் அவன் இருக்கின்ற பகுதியை காட்டுவதற்கு வழி காட்டிகளாக இழைத்துச் செல்லப்பட்ட 15 பேர் அதிலே பலியாகியிருக்கிறார்கள். ஆக மொத்தம் 22 பேர் அந்த கண்ணி வெடி சம்பவத்தில் பலியாகியிருக்கிறார்கள். அந்த கண்ணி வெடி என்பது 15 கெல்லட்டின் குச்சிகளை இணைத்து 14 குழிகளில் புதைத்து ஒரு ஓயர் மூலம் 300 மீட்டருக்கு அப்பால் அதில் இணைக்கப்பட்டு ரிமோட் கண்ட்ரோல் பாட்டரியின் மூலமாக அது இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது இயக்கப்பட்ட உடனே அந்த பஸ் 50 அடிக்கு மேலே தூக்கி கர கரவென்று சுழன்று கீழே விழுந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். மனித உடல்கள் 50 அடியிலிருந்து 100 அடி வரை தூக்கி எறியப்பட்டும், சதைகள் பிழித்து எறியப்பட்டும் மரங்களிலும் புதர்களிலும் தொங்கியும் விழுந்தும் கிடக்கின்றன என்று செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் எப்படி நடைபெற்றிருக்கின்றன என்று பார்க்கின்றபோது உள்ளபடியே நமக்கு எல்லாம் இன்னும் முழுத் தகவல்கள் வரவில்லையோ என்று அஞ்சுகின்ற தன்மையில் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இயக்குவதற்கு உபயோகப்படுத்தியிருக்கின்ற பாட்டரி கொரியன் பாட்டரி என்று செய்திகள் சொல்கின்றன. இவையெல்லாம் ஒரு சாதாரண சந்தனக் கடத்தல்காரனால் மட்டுமே செய்ய முடியுமா என்றால் செய்ய முடியும் என்று நான் நம்பவில்லை. அதிலே பயிற்சி பெற்றவர்கள் தான் இதுபோன்ற கண்ணி வெடிகளை வைக்க முடியும்.

1993 ஏப்ரல் 12] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

முற்பகல் 11-10

இந்த கண்ணிவெடி கலாச்சாரம் என்பது தமிழகத்திற்குப் புதியது. கண்ணிவெடி கலாச்சாரம் இந்தப் பகுதியிலே, நம் முடைய பகுதியிலே கிடையாது. ஆனால், கண்ணிவெடி கலாச்சாரம் வருகிறது என்று சொன்னால், அதிலே நல்ல பயிற்சி பெற்றவர்கள் இருக்க வேண்டும். எல்.டி.டி.இ. யினர் பொதுவாக கண்ணிவெடி கலாச்சாரத்திலே கெட்டிக்காரர்கள் என்று சொல்லுவார்கள். கண்ணிவெடி வைத்துத்தான் அவர்கள் யாரையும் தகர்ப்பது பழக்கம். சந்தப் பகுதியிலே சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே, எல்.டி.டி.இ. னருடைய பயிற்சி முகாம் நடைபெற்றிருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு இதிலே தொடர்பு இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். பல ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்னாலே அந்தப் பயிற்சி முகாமிலே இதே வீரப்பனும் பயிற்சி பெற்றதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, அவனோடு இவர்களுக்கு ஏதாவது தொடர்பு இருக்குமா என்று பார்க்க வேண்டும். கடந்த சில நாட்களுக்கு முன்னாலே சேலம் சிறையிலேயிருந்து ஒரு எல்.டி.டி.இ. போராளி தப்பிச் சென்றதாகச் செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. அதேபோல, தென் மாவட்டங்களிலே இரண்டுபேர் ஆயுதங்களோடு எல்.டி.டி.இ. போராளிகள் பிடிபட்டிருப்பதாகவும் செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. அவர்களுக்கும் இதிலே ஏதேனும் தொடர்பு இருக்குமா அல்லது அவர்களைத் தவிர ஏற்கெனவே அந்த வீரப்பனோடு இந்தப் போராளிக் குழக்களைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்களா என்பதையும் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். இருக்கக்கூடும் என்கிற எண்ணம் பரவலாக இருக்கிறது. நானும் அதைத்தான் நம்புகிறேன்.

சந்தன மரக்கட்டைகளைப் பொறுத்தவரையில், கடவுள் நமக்களித்த, தமிழகத்திற்கு அளித்துள்ள பெரிய வரப்பிரசாதமாக அத்தனை பேரும் கருதுகிறார்கள். சந்தன மரம் இன்றைய தினம் வேறு எங்கும் கிடையாது. இந்தியாவிலேயே கிடையாது. ஆசியாவிலேயே அது கிடையாது. கர்நாடகத்திலே இல்லையா என்று கேட்கலாம். 15, 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே இருந்தது. இப்போது கிடையாது. ஸ்பைக் என்கிற ஒரு நோய் வந்து அனைத்தும் அழிந்து விட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். அங்கே சந்தன சோப் தயாரிக்கிறார்கள். சாண்டல்-வுட் சோப் தயாரிக்கப்படுகிறது. சந்தன எண்ணெய் தயாரிக்கப்படுகிறது. அதற்கெல்லாம் தேவையான சந்தனக் கட்டைகளை, தமிழ்நாட்டிற்கு வந்துதான் அவர்கள் ஏலம் எடுத்துச் செல்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஏலம் எடுத்துச் செல்கிறார்கள். சந்தன மரம் இருக்கும் பகுதி என்பது தமிழகத்திலே, வடாற்காட்டிலே இருக்கின்ற ஜவ்வாது மலையிலே தொடங்கி, தர்மபுரியிலேயுள்ள சத்தியமங்கலம் வரை செல்கிறது. அங்கே கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலையும் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையும்

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1993 ஏப்ரல் 12]

இணைகின்ற இடம்வரைக்கும் சந்தன மரக்காடுகள் இருக்கின்றன. இந்த வெட்டப்பட்ட சந்தன மரங்கள் அனைத்தும் இரண்டு கிடங்குகளிலே, டெப்போக்களிலே வைக்கப்படுகின்றன. ஒன்று திருப்பத்தூர்; இன்னொன்று சத்தியமங்கலம். இந்த இரண்டு இடங்களிலே வைக்கப்படுகின்றன. இந்தச் சந்தன மரங்கள் ஆண்டுக்கு இரண்டு முறைதான் ஏலம் விடப்படுகின்றன. ஒன்று, ஜூன் மாதத்திலே விடுவதாகச் சொல்கிறார்கள்; இன்னொன்று ஜனவரி மாதத்திலே விடுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இந்தப் பகுதியைக் கண்காணிக்கின்ற வன அலுவலர்கள் உள்ளபடியே மிகவும் பரிதாபத்திற்குரிய நிலையிலே இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த ஃபாரஸ்ட் ரேஞ்சர்களிடத்திலே நவீன ஆயுதங்கள் கிடையாது. பயணம் செய்வதற்கு அவர்களிடத்திலே வாகனங்கள் கிடையாது. ஃப் கிடையாது. அதிகாரம் மிகவும் குறைவு. ஏதாவது அவசியம் ஏற்பட்டு ஒரு துப்பாக்கிச் சூடு நடத்த நேரிட்டு துப்பாக்கியாலே சுட்டார்கள் என்று சொன்னால் அந்தே வழக்கு பதிலாகி முழுக்க முழுக்க அவர்கள் அந்த வழக்கிலே குற்றவாளிகள் போல விசாரிக்கப்படுகிற நிலைமையெல்லாம் இருக்கிறது. எனவே, இவைகளுெல்லாம் தவிர்த்தப்பட வேண்டும். வருங்காலத்திலேயாவது தவிர்த்தப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால் வன இலாகா அலுவலர்களுக்கு போதிய அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும். ஆயுதங்கள் தரப்பட வேண்டும். பயணம் செய்வதற்கு வாகனங்கள் தரப்பட வேண்டும். சந்தன மரங்கள் உள்ள, வட ஆற்காடு, தர்மபுரி, ஜவ்வாது மலை, சத்தியமங்கலம் முழுவதும் இணைத்து ஒரே ஒரு பலர்புல் ஓயர்லெஸ் நெட் ஓர்க்கின் கீழே அதையெல்லாம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல சந்தன மரக் காடுகளைப் பொறுத்தவரையில் வேலைப்பாடுகள் செய்யப்பட்ட சந்தன மரக் சுட்டைகள் மட்டுமே இன்னறைய தினம் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. அது மட்டுமல்லாமல், சாதாரண சந்தனக் கட்டைகளையும், பில்லட்ஸ்களையும் ஏற்றுமதி செய்ய அனுமதிக்க வேண்டும். அந்த பில்லட்ஸ்கள் ஏற்றுமதி செய்ய அனுமதிக்கப்படுமே யானால் இந்தச் சந்தன மரக் சுட்டை என்பதே இருக்காது என்று சொல்லுகிறார்கள். இல்லாவிட்டால்கூட சுட்டைப் பெரிய அளவிலே குறைந்து விடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த சந்தன மரக் சுட்டைப் பெரிய அளவிலே நடைபெறுவதற்குக் காரணம், பில்லட்ஸ்களை ஏற்றுமதி செய்யாததுதான். இன்றைய தினம் பெரிய அளவில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த-சந்தன மரக் சுட்டை விரைப்பதைப் பிடிக்க ஒரு அதிரடிப்படை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. டாஸ்க்போர்ஸ், அந்த அதிரடிப் படைக்குத் தனியாக எந்த நிதியும் ஒதுக்கப்படவில்லை. மற்ற இலாக்காக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டு இருப்பதைப் போல, காவல் துறையினருடைய மற்ற அமைப்புகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைப் போல, இந்த அதிரடிப் படைக்கென்று

1993 ஏப்ரல் 12] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

எந்தவிதமான நிதியும் ஒதுக்கப்படவில்லை. அது மட்டுமல்ல. அதிலே பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு தரப்படுகின்ற பேட்டா, காவல் துறையிலே மற்றவர்களுக்குத் தரப்படுவதைப் போலத் தான் பேட்டா தரப்படுகிறது.

சாவல்துறையினருடைய நிலை இன்று நமக்கெல்லாம் தெரியும்.. அவர்கள் கேட்கின்ற பேட்டாவிலே அதாவது அவர்கள் கிளையும் போடுகின்ற பேட்டாவிலே 40 சதவீதம்தான் கொடுத்து வந்தார்கள். இன்றைய தினம் அதுவும் குறைக்கப்பட்டு 30 சதவீதம்தான் தரப்படுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். காடுகளுக்குள் செல்வதற்கு லாயக்கான வாகனங்கள் அந்த அதிரடிப் படைக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்டால், தரப்படவில்லை. அந்த வாகனங்கள் மிகவும் மோசமான வாகனங்கள். அதற்கென்று தனியான பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறதா என்றால், தனியாக பயிற்சியும் தரப்படவில்லை. அந்த வாகனங்கள் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னால், இந்தச் சம்பவம் நடைபெறுகின்ற நேரத்தில் எடுத்துச் செல்லப்பட்ட பஸ், செல்லுகின்ற வழியிலேயே ரிப்பேராகி, அந்த பஸ்ஸை அங்கேயே விட்டுவிட்டு, கர்நாடக போலீசாரிடமிருந்து இரண்டு மினி பஸ்களை வாங்கி அதிலேதான் நம்முடைய காவல் துறையினர் பயணம் செய்திருக்கிறார்கள்.

முற்பகல் 11-15

அந்த அளவுக்கு இன்றைய தினம் நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, நம்முடைய வாகனங்களிலே செல்வதற்குப் பயிற்சி பெற்றவர்களாக அவர்கள் இருக்கவில்லை. வாகனங்களிலே செல்வதற்கு என்று தனிப் பயிற்சி வேண்டும். வனங்களிலே வாகனங்களை இயக்குவதற்கே தனிப் பயிற்சி வேண்டும். கண்ணி வெடிகளைக் கண்டுபிடித்து, அகற்றுகின்ற 'கோம்பிங் ஆபரேஷன்' செய்ய அவர்களுக்குப் பயிற்சி இருக்கிறதா என்றால், அந்தப் பயிற்சி கிடையாது. இவர்களாலே கண்டு பிடிக்க முடியுமா அதையெல்லாம் என்றால், கண்டுபிடிக்க முடியாது. ஏனென்று சொன்னால், வந்தவதமாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த வழியிலே காலையிலே லாரிகள் போனதாகச் சொல்கிறார்கள். லாரிகள் போனாலும் கண்ணிவெடிகள் இருந்ததைக் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதையெல்லாம் கண்டு பிடிக்கக்கூடிய ஆற்றல், நம்முடைய காவல் துறையினருக்கு இருக்கிறதா என்று சொன்னால், அதற்கான ஆற்றல் இல்லை. அதற்கெல்லாம் பயிற்சி பெற்றவர்களிடம் இந்தப் பணியினை ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று நண்பர்கள் சொல்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல; இன்றைய தினம் ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. கண்ணிவெடி வைத்து வெடிக்கச் செய்துள்ள நுட்பதிட்டம் ஆகியவற்றைப் பார்க்கும்போது, இந்தக் கடத்தல்கார வீரப்பன் ஒரு திறமையான எதிரியாக உருவாகியுள்ளார் என்பதை நாம்

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1993 ஏப்ரல் 12]

ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு முறையும், போலீசுக்கு எதிராக அந்த வீரப்பன் எடுக்கிற நடவடிக்கைகள் ஆச்சரியப்பட வைக்கின்றன. சினிவாசனை அழைத்து கூட்டு வீழ்த்திய விதம் ஒரு விதம் என்று சொன்னால் ஹரிகிருஷ்ணாவை அவன் இன்னொரு விதத்திலே வீழ்த்தியிருக்கிறான், ஆக, ஒவ்வொரு முறையும் ஒரு புதிய யுத்தியைக் கையாண்டு வருகிறான். வீரப்பனை சாதாரணமாகக் கருதக்கூடாது. அவனை திறமையுள்ள எதிரியாகக் கருதி எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கூறவில்லை. காவல்துறையினுடைய உயர் அதிகாரியே இன்றையதினம் கூறியிருக்கிறார். ஆக, அங்கே சிறப்பாக அனுப்பப்பட்டுள்ள நம் முடைய காவல்துறை கண்காணிப்பாளர் எப்படிச் செயல்பட்டிருக்கிறார் என்று சொன்னால் அவர் நேர்மையானவர்: அவர் நேர்மையானவர் மட்டுமல்ல; நெஞ்சரம் மிக்கவர். நெஞ்சரம் மிக்கவராக இருந்தாலும், நேர்மையானவராக இருந்தாலும் அவருக்கு காட்டிலே வாகனங்களை இயக்கிப் பயிற்சி இருக்கிறதா என்றால், பயிற்சி இல்லை, அதுமட்டுமல்ல அவர் சென்ற பஸ்ஸே ரிப்பேர் ஆனது என்பதையும் நாம் இன்றையதினம் மறந்து விடக்கூடாது. காட்டிலே குழுக்களாகப் பிரிந்து சென்று பார்க்கிற பயிற்சி அவர்களுக்கு இருக்கிறதா என்றால் அதுவும் கிடையாது. எளிதிலே ஆத்திரப்படக்கூடியவர் என்று சொல்கிறார்கள். மிக எளிதிலே ஆத்திரம் ஊட்டப்பட்ட நிலையிலேதான் அவர் வண்டியை எடுத்துப்போயிருக்கிறார்.

குளத்தூரிலே ஒரு 'பேனர்' தொங்குகிறது. "நான் இங்கே வந்திருக்கிறேன்: தைரியம் இருந்தால் என்னை வந்து பிடித்துப் பார்" என்று வீரப்பன் சவால் விட்டதாக அங்கே ஒரு 'துணி பேனர்' தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. துணி பேனரைப் பார்த்தவுடனேயே, அவர் இவ்வளவு பேர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு அந்தப் பகுதிக்குச் சென்றிருக்கிறார். அப்படிச் செல்லலாமா? எதிரி அழைத்த நேரத்திலே, 'நான் குகையிலே தான் இருக்கிறேன், என்னை வந்து சந்தி' என்று சொன்ன மாதிரித்திலேயே சிங்கத்தை, தான் குகையிலே சந்திக்கச் செல்லக் கூடாது. போதிய நடவடிக்கைகளை மேற் கொண்டதற்குப் பின்னாலே, போதிய அளவுக்கு முன் நடவடிக்கைகளையெல்லாம் மேற்கொண்டதற்குப் பின்னாலேதான் அந்தப் பகுதிக்குச் சென்றிருக்க வேண்டும். ஆக எளிதிலே ஆத்திரம் ஊட்டப்பட்ட நிலையிலே அவர் உடனடியாக வாகனத்தை எடுத்துக் கொண்டு, சென்று இருக்கிறார்.

He was easily provoked and lured in to the trap.

என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. அவ்வளவு எளிதிலே அவர் அங்கே போயிருக்கக் கூடாது; சென்றது மிகவும் தவறு. வீரத்தை விடச் சிறந்தது விவேகம்; கொஞ்சம்

1993 ஏப்ரல் 12] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

யோசனை செய்திருக்க வேண்டும். எப்படி அவனைப் பிடிப்பது என்பதைப் பார்த்திருக்க வேண்டும். அழைத்துச் செல்லப் பட்டவர்களில், இன்றையதினம் பலியாக இருப்பவர்கள் 15 பேர்களுக்கு வழிகாட்டிகள் என்று சொல்லி அழைத்துச் செல்லப் பட்டார்கள் அல்லவா? அந்தத் தகவலைச் சொல்வதற்கு என்று அழைத்துச் செல்லப்பட்டவர்கள் 15 பேர். அந்த 15 பேரில், 5 பேரைத் தவிர, 10 பேர்களுக்கு வீரப்பனை அடையாளமே தெரியாது. அவர்கள் வெறும் அப்பாவி மக்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த அப்பாவி மக்களை எதற்காக அழைத்துச் செல்ல வேண்டும்? எதற்காக பலி கொடுக்க வேண்டும்? அவர், அவர்களோடு செல்வதால் என்ன பயன்? என்ன இலாபம்? ஏன் அழைத்துச் சென்றார் என்பதையெல்லாம் தெளிவாக விளக்கவே இல்லை. எனவே, இந்த சந்தனக் கடத்தல் வீரப்பனை, நாம் நீண்ட நாட்களாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம்; சில நாட்களுக்குள்ளேயே பிடித்து விடுவோம்; சில மாதங்களுக்குள்ளேயே பிடித்து விடுவோம் என்று இதே அவையிலே முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். “வீரப்பனை இவ்வளவு பெரிதுபடுத்துகிறீர்களே சில நாட்களுக்குள்ளாக நாங்கள் பிடித்துக் காட்டுகிறோம்” என்று சொன்னார். இன்றைய தினம் அவர் இங்கே இல்லை, என்றாலும் கூட, கடந்த 1½ ஆண்டு காலத்திலே மீண்டும் மீண்டும் இன்னும் ஒரு மாதம், இரண்டு மாதத்திலே நாங்கள் பிடித்து விடுவோம்; சில நாட்களுக்குள் பிடித்து விடுவோம் என்று சொன்னாலும், காவல் துறையினர் தினசரி அதற்கு பலியாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இதிலே நன்கு பயிற்சி பெற்ற இராணுவத்திடம் இந்தப் பணியினை ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று நான் இன்றைய தினத்திலே கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இராணுவத்தைப் பொறுத்தவரையில், பஞ்சாபிலே நல்ல பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. இராணுவம் என்றவுடனே நமக்குத் தவறான எண்ணம் வரவேண்டியதில்லை. அந்தப் பகுதியை மட்டும், வீரப்பனைப் பிடிக்கிற அந்தப் பணியை மட்டும் இராணுவத்திடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். இன்றைய தினம் பஞ்சாப் அமைதி நிலவுகிற இடமாக இருக்கிறது என்று அத்தனை பேரும் சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இராணுவத்தின் சாதனை, அந்தச் சாதனை என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. அதே போல், இந்தப் பணியினை இராணுவத்திடம் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்றாய்ந்து அதனை அவன்கண் விடல்”

என்று சொல்வார்கள். அதேபோல், இந்தப் பணியினைச் செய்வதற்கு இராணுவம்தான் இலாயக்கு; எனவே, இராணுவத்திடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, அந்தப்

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

[1993 ஏப்ரல் 12]

பகுதியிலே இன்றைய தினம் அந்தச் சம்பவம் நடைபெற்ற பகுதியிலே, பீதி நிலவுகிறது ; பதட்டம் நிலவுகிறது. எனவே, அவற்றை முழுமையாக, விரிவாக விவாதிப்பதற்கு இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுகிறேன்.

முற்பகல் 11-20

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ச. இராமச்சந்திரன்.

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பெரிய வெள்ளிக்கிழமை, கருப்பு வெள்ளிக்கிழமையாகி விட்டது. Good Friday has become Black Friday மிகப் பெரிய பேரிழப்பு, சந்தனக் கடத்தல் வீரப்பனைப் பிடிக்கச் சென்றபோது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக அரசினிடமிருந்து தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது, சந்தனக் கடத்தல் வீரப்பனைப் பிடிப்பதற்கு விரிவான, தொலைநோக்குள்ள ஒரு உபாயம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதா? A Comprehensive and a long term strategy என்னைப் பொறுத்தவரையில், சந்தனக் கடத்தல் வீரப்பனைப் பிடிப்பதற்கு அத்தகைய ஒரு தந்திரோபாயம் உருவாக்கப்படவில்லை என்று கருதுகிறேன். உதாரணத்திற்கு, திருப்பத்தூர், தர்மபுரி பகுதிகளில் நக்சலைட் ஆதிக்கம் இருந்தபோது, மறைந்த முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் நக்சலைட்டுகளுடைய நோக்கம் நல்லதாக இருக்கலாம். இருந்தாலும், கையாளும் முறை, வன்முறை, அது தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக, அதற்கென சில முறைகள், தந்திரங்கள் கையாளப்பட்டன. அதன் விளைவாகத்தான் அதை அடக்க முடிந்தது. அது பரவலாக, ஒரு பொது நோக்கத்தோடு வன்முறையைக் கையாண்டார்கள். ஆனால், சந்தனக் கடத்தல் வீரப்பனைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு தனிநபர், தன சுய நலத்திற்காக ஈடுபடுகிறபோது, அதற்கென விசேஷமாக ஸ்ரேட்டஜியை இந்த அரசு கையாளவில்லை.

இரண்டாவதாக, Intelligence failure இத்தகைய குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடிக்கிறபோது குற்றவாளியைப் பற்றிய துப்பு காவல் துறைக்கு அல்லது அரசாங்கத்திற்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், இதில் அரசாங்கத்தினுடைய, காவல் துறையினுடைய துப்பு பூராவும் குற்றவாளிக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. அதாவது, Intelligence machinery அரசாங்கத்தினுடைய ஒற்றர்கள் கையாளுகிற முறைகளைவிட அதிகமான உத்திகளை சந்தனக் கடத்தல் சும்பல் கையாண்டு இருக்கிறது. There has been an Intelligence failure.

1993 ஏப்ரல் 12] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

முன்றாவதாக, methodology இங்கே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னதைப் போல, சந்தனக் கடத்தலில் வீரப்பனோ, அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களோ கையாளுகின்ற முறைகளையும், பயன்படுத்துகிற ஆயுதங்களையும் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கூட எடைபோட்டு, அதற்கேற்றாற்போல் காவல் துறை தன்னைத் தயார்படுத்திக்கொண்டு இருக்க வேண்டும். உதாரணத்திற்கு, கோபாலகிருஷ்ணன், நம் பக்கம் இருக்கிறவர். ஹரிகிருஷ்ணன் என்ற எஸ்.பி. கர்நாடகத்தில் இதன் சார்பாக ஏவப்பட்டபோது, அவர்களிடத்திலே ஒரு தகவல் வந்தது, வீரப்பன் ஏ.கே. 47 வாங்க முயற்சித்திருக்கிறார் என்று சொல்லி.

சரி நாங்கள் ஏ.கே. 47 தருகிறோம் என்று கர்நாடக அரசு சொல்லி அதைப் பெற்றுக் கொண்டு அவர் போனார், ஆனால் வீரப்பன் ஏ.கே. 47 ரகத் துப்பாக்கி வாங்கவில்லை, அதற்கு மாறாக, அந்த ஹரிகிருஷ்ணன் என்பவரை மேக்னம் 470 டபுள் பேரல்டு ரைஃபிள் மூலம் சுட்டு வீழ்த்தினான், ஆகவே குற்றவாளிகள் கையாளுகின்ற ஆயுதங்களைப் பற்றித் தெளிவாக upgradation இருந்திருக்க வேண்டும், அதோடு மட்டும் அல்லாமல் அவர்கள் இருக்கின்ற இடத்திற்குச் செல்லுகின்ற போது முதல் வண்டியிலேயே எஸ். பி. போவானேன்? சாதாரணமாக முதலிலே ஒரு பைலட் வண்டியையோ அல்லது ஏதாவது ஒரு வண்டியையோ அனுப்பிப் பார்ப்பதுதான் இயற்கை, அப்படி இருக்கும்போது இவரே அந்த வண்டியிலே போகின்றபோது இந்த அவளுக்கு மிகப் பெரிய மோசமான நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது, சாதாரணமாக வி. ஜி. பி.க்களுக்கு செக்யூரிட்டி கொடுக்கும்போது கூட, பைலட் வண்டி ஏன் அனுப்புகிறோம். ஆகையினால் there has been a failure on the part of our department in the effective implementation. ஆக இவ்வகையிலே பார்க்கின்ற போது அதன் விளைவாகத் தான் இத்தகைய பேரிழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நான் அரசைக் குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன்.

முற்பகல் 11-25

மேலும், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் சொன்னதைப் போல் 15 அப்பால் மக்கள் இதிலே டோய் இருக்கிறார்கள், அதிலே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், காவல் துறைக்கு “இன்பார்மென்ட்ஸ்” தேவைப்படுகிறது, அதிலே எச்சரிக்கையாகப் பார்த்து யாரைப் பிடித்துத் தகவலைத் தெரிந்து கொண்டு செயல்பட வேண்டும் என்பதற்கு மாறாக அங்கே ஆடு, மாடு மேய்க்கின்றவர்கள், ஸ்ரேகு பொறுக்கப் போகின்றவர்கள் அல்லது விவசாயம் செய்யப் போகின்றவர்கள் யாரை வேண்டுமானாலும் கொண்டு வந்து, அவர்களை, உங்களுக்குத் தெரியும். வேண்டுமென்றே நீ மறைக்கிறாய் என்று

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1993 ஏப்ரல் 12]

அவர்களைப் போட்டு அடித்துத் துன்புறுத்தி அவர்களுக்குத் தெரியுமோ, தெரியாதோ வண்டியில் ஏற்றிக் கொண்டு செல்கிறார்கள், அது எப்படி முறையாகும்? ஆகையினால் Collection of Information collection of Intelligence. அதுவே மோசம். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இராணுவத்தைத் தேவைப்பட்டால் கொண்டு வர வேண்டுமென்று, அதிலே எனக்கு ஒரு கருத்து வேறுபாடு, இராணுவம் என்பது it is a quick remedy-shrt term ஒரு பகுதியிலே அனுப்பினால் உடனே வேலையை முடித்துவிட்டுத் திரும்புகிற மாதிரி இருக்க வேண்டும், இல்லை என்றால் இராணுவம் ஒரு பகுதிக்கு நிரந்தரமாகவோ, காலக்கெடு அதிகமாகிவிட்டால், அங்கே இருக்கிற சாதாரண மக்கள் முதற்கொண்டு எல்லோரும் அடி வாங்குவார்கள், அதனாலே பாதிக்கப்படுவார்கள், அந்தப் பகுதி மக்களே துன்பத்திற்கு ஆளாவார்கள், ஆகையினால் இராணுவத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் இரு மாநிலங்களைச் சேர்ந்த காவல் துறையினரும் முதலில் நன்றாக அவர்களிடம் உள்ள இன்டலிஜென்ஸ்-ஐ பலப்படுத்தி அதற்குத் தகுந்தவாறு ஒரு திட்டத்தை உருவாக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமே தவிர, இராணுவத்தைக் கொண்டு வருவது அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற மக்களைப் பாதிக்கும் என்ற கருத்தையும் நான் சொல்லி, ஒரு களத்திலே இறந்து இருந்தால் பரவாயில்லை. ஆனால் பலிகடாக்களைப் போல, நம்முடைய காவல் துறையினரும், மக்களும் ஆளாக்கப்படுகின்ற நிலைமை மேலும் தொடரக் கூடாது என்பதைப் பற்றி விவாதிப்பதற்காக இந்த அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமீப காலங்களில் வெகுவாகப் பேசப்பட்டு வரும் சந்தனமரக் கடத்தல்காரனான வீரப்பன் கடந்த 9-4-1993-ல் நமது காவல் துறையினரையும், கர்நாடகக் காவல் துறையினரையும், உதவிக்குப் போனவர்களையும் கொன்று குவித்து கார்யப்படுத்திய கொடுமை பற்றியும், அதைத் தொடர்ந்து எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளையும், இப்பேரவைக்குத் தெரிவிக்கும் முன் வீரப்பனைப் பற்றியும், அவனது கூட்டாளிகளைப் பற்றியும் சிறிது விளக்கமாகக் கூற விழைகிறேன். தமிழக, கர்நாடகக் காடுகளில் நெடுங்காலமாகத் திரியும் இந்தக் கடத்தல்காரன் ஒவ்வொன்றாகச் செய்த அடாத செயல்கள் நம்மைப் பெரிதும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கி இருக்கிறது,

1993 ஏப்ரல் 12]

[டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா]

கர்நாடக மாநில எல்லையில் உள்ள கோபிநத்தம் கிராமத் தைச் சேர்ந்த வீரப்பன், 1950-ல் சிறுவனாக இருந்தபோதே தனது நடவடிக்கையைத் தொடங்கிவிட்டான். 1950-லேயே ஒரு யானையைக் கொண்டு அதன் தந்தங்களை ஒரு கடத்தல் காரனுக்கு விற்றான். 1965-ல் கர்நாடகத்தைச் சேர்ந்த வனக் காவலர்களால் அவன் கைது செய்யப்பட்டாலும், மாதேஸ்வரன் மலையிலிருந்து அப்போதே தப்பி விட்டான்,

1970-ல் இருந்து வீரப்பன் தனக்கென ஒரு கூட்டத்தினை ஏற்படுத்திக் கொண்டு தனது தனிப்பட்ட நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கினான். இவனது நடவடிக்கை தீவிரமடைந்தது 1980-லிருந்துதான். 1986-ல் பெங்களூரில் சார்க் மாநாடு நடைபெற்றபோது ஒரு ஆயுதக் கடையில் வைத்து அவன் கைது செய்யப்பட்டான். அவனை அங்கிருந்து சாம்ராஜ் நகர் வனத் துறை மாளிகைக்குக் கொண்டு வந்தனர், அங்கிருந்து அவன் தப்பி ஓடிவிட்டான், கர்நாடக, தமிழகக் காடுகளில் சந்தன மரக் கடத்தலை செய்து வந்தான்.

1987 ஜனவரி மாதம் ஐந்தாம் நாள் வீரப்பன் கோஷ்டியினர், எதிர்க் கோஷ்டியினர் ஐந்து பேரை கோபிநத்தத்திற்கு அருகில் கொலை செய்தனர். 1987 ஜூலை மாதம், வீரப்பன் கூட்டத் தினர், சிதம்பரம் என்கிற தமிழக வனத்துறை அலுவலரைக் கடத்திச் சென்று கொன்றுவிட்டனர்,

முற்பகல் 11-30

அதே வீரப்பன் கோஷ்டியினர் 30—1—1989 அன்று கோபி நத்தத்திலிருந்து ஐந்து வனத்துறை அலுவலர்களைக் கடத்திச் சென்று பின்னர் விடுதலை செய்தனர். 4—8—1989 அன்று பாலாற்றுப் பாலத்தில், சந்தனக் கட்டைகளைக் கடத்திய லாரியைத் தடுத்ததற்காக, மோகனய்யா என்ற வனத்துறைக் காவலர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். 9—8—1989 அன்று வீரப்ப னது கும்பல் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த மூன்று வனத்துறை ரேஞ்சர் களைக் கடத்திச் சென்றது. பத்தொன்பது நாட்களுக்குப் பின்னர் அவர்களது உருக்குலைந்த உடல்கள்தான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. 3—1—1990 அன்று தமிழ்நாடு காவல்துறை மற்றும் வனத்துறை யினர் வீரப்பன் கும்பலைச் சேர்ந்த இருவரைச் சுட்டுக்கொண்டு இரண்டு லாரிகளிலிருந்த சந்தனக் கட்டைகளைக் கைப்பற்றினர். 6—1—1990 அன்று வீரப்பன் கும்பலுடன் நிகழ்ந்த மேதலால் இரண்டு கர்நாடகக் காவல் துறையினர் குண்டுக் காயப்பட்டனர்.

[டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா]

[1993 ஏப்ரல் 12]

1990 பிப்ரவரி மாதம் 9-ஆம் நாள் தமிழ்நாடு மற்றும் கர்நாடக மாநிலக் காவல் துறையினர் நடத்திய கூட்டு வேட்டையால் கர்நாடகாவைச் சேர்ந்த சிலுவைக்கல் வனப்பகுதியில் மறைத்து வைக்கப்பட்டு இருந்த 65 டன் சந்தனக் கட்டைகள் மீட்கப்பட்டன. 9—4—1990 அன்று ஒகேனக்கல்லுக்கு அருகில் ஜீப்பில் சென்றுகொண்டிருந்த கர்நாடகத்தைச் சேர்ந்த 3 காவல் துறை உதவி ஆய்வாளர்களும், ஒரு காவலரும் தாக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்டனர். 10—11—1991 அன்று கர்நாடகத்தைச் சேர்ந்த துணை வனப் பாதுகாவலர் திரு. பி. சீனிவாசன் என்பவர் வீரப்பனது தம்பி அர்ஜுனன் என்பவரால் தந்திரமாக ஏமாற்றி அழைத்துச் செல்லப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டார். அவரது தலையற்ற உடல் மட்டும் பின்னர் மீட்கப்பட்டது.

18—2—1992 அன்று வீரப்பன் கும்பல் ஒரு கல் குவாரி உரிமையாளர் மகனைக் கடத்திச் சென்று பிணைத் தொகை பெற்ற பின்பு விடுவித்தது. 19—2—1992 அன்று கர்நாடகக் காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளர் திரு. ஹரிகிருஷ்ணா என்பவர், வீரப்பனுக்கு ஆயுதங்கள் வழங்கி வந்த குருநாதன் என்பவரைப் பிடித்தார். அவன் குப்ப முயன்றபோது கூட்டுக் கொல்லப்பட்டான். 20-5-1992 அன்று வீரப்பனது கும்பல் கர்நாடகாவிலுள்ள ராம்புரா காவல் நிலையத்தைத் துப்பாக்கிகளைக் கொண்டும், கையெறிக் குண்டுகளைக் கொண்டும் தாக்கி ஐந்து காவலர்களைக் கொன்றனர். 28—6—1992 அன்று கர்நாடகத்தைச் சேர்ந்த சிறப்பு அதிரடிப் படையுடன் மாதேஸ்வரன் மலைக்கு அருகில் நடந்த மோதலில் வீரப்பன் கும்பலைச் சேர்ந்த நால்வர் கொல்லப்பட்டனர். மீண்டும் 14—8—1992 அன்று ராம்புரா காவல் நிலையத்திலிருந்து சுமார் 20 கிலோமீட்டர் தூரத்திலுள்ள மீனியா என்ற இடத்திற்கருகில், கர்நாடகத்தைச் சேர்ந்த சிறப்பு அதிரடிப்படையின் தலைவர் திரு. ஹரிகிருஷ்ணாவும், அவருடன் சென்ற ஐந்து காவல் துறையினரும் திடீரெனத் தாக்கப்பட்டு வீரப்பன் கோஷ்டியால் கொல்லப்பட்டனர்.

25—1—1993 அன்று தமிழகத்தைச் சேர்ந்த காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளர் திரு. கே. கோபாலகிருஷ்ணன் தலைமையில் சென்ற தமிழ்நாடு சிறப்பு அதிரடிப்படை நடத்திய தாக்குதலில் வீரப்பனின் தோழன் அந்தோணிமுத்து கொல்லப்பட்டான்.

இத்தனை நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பிறகுதான் நான் குறிப்பிட இருக்கும் துயரச் சம்பவம் 9—4—1993 அன்று நடந்தது. இதன் பின்னணி என்னவென்றால், கோவிந்தப்பாடியைச் சேர்ந்த சடையன் என்பவர், வீரப்பனது நடமாட்டத்தைக் குறித்து காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளர் திரு. கோபாலகிருஷ்ணனுக்குத் தகவல் தந்துகொண்டிருந்ததால் சில காலமாகச் சடையன் மீது வீரப்பனுக்கு வன்மம் இருந்ததாக அறியப்படுகிறது. ஏப்ரல் மாதம் 7, 8 தேதிகளில் வீரப்பனது உறவினர்களான அர்ஜுனன் மற்றும் ஜயன்துரையோடு 20 பேர்கள் சடையனைக் கொல்லும்

1993 ஏப்ரல் 12] [டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா]

நோக்கத்தோடு விநாயகபுரம் கிராமத்திற்கு வந்து தேடியுள்ளனர். சடையன் கிடைக்காததால் அவரது மைத்துனரான குப்புசாமி மகன் பாலப்பன் என்கிற பண்டாரியைக் காட்டிற்குள் சுமார் ஒரு கிலோமீட்டர் தூரம் பிடித்துக் கொண்டுபோய் அவரை வெகு அருகில் இருந்து நாட்டுத் துப்பாக்கியால் மூன்று முறை சுட்டதாகத் தெரிகிறது. பண்டாரி அந்த இடத்திலேயே இறந்து போனார். இந்தச் சம்பவத்தின்போது வீரப்பனது கும்பல் கோவிந்தப்பாடியைச் சார்ந்த பெருமாள் என்கிற தொந்தி என்பவரது கடையைச் சூறையாடி உள்ளனர். காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளரைக் கிண்டல் செய்து எழுதப்பட்ட சில தாள் களும் அப்போது அங்கு வீசப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது.

முற்பகல் 11-35

இச்சம்பவத்தைக் கேள்விப்பட்டவுடன் காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளர் திரு. கே. கோபாலகிருஷ்ணன் 8-4-1993 அன்று சிறப்பு அதிரடிப் படையுடன் வீரப்பன கும்பலைத் தேடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். 8-4-1993 அன்று காவல்படை கோவிந்தப்பாடி சென்று பாலாறு செக்போஸ்டைக் கடந்து பகல் பொழுது வரை காத்திருந்தது. பின்னர் இப்படை சேலம் மாவட்டம் கொளத்தூர் காவல் நிலைய சரகத்திற்குட்பட்ட காவேரிபுரத் திற்குத் திரும்பி வந்து இரவு தங்கியது.

சம்பவ தினமான 9-4-1993 அன்று சுமார் 9-00 மணியளவில் காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளரும், சிறப்பு அதிரடிப் படையினரும் 2 காவல் வாகனங்களில் ஏறிச் சென்றனர். காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளர் மற்றும் 6 காவலர்கள் பெரியார் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த டி. என். 33-0014 என்ற எண்ணுள்ள டிராக்ஸ் ஜீப்பில் பயணம் செய்தனர். நிலகிரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த டி. என். 43-ஜி. 0022 என்ற எண்ணுள்ள மினி பஸ்ஸில் ஆய்வாளர் அசோக்குமார், 13 காவல்துறை அலுவலர்கள், ஒரு வனக்காவலர், 2 வனக்காவலாளிகள், ஒரு தனியார் ஓட்டுநர் மற்றும் 16 காவல்துறைக்கு தகவல் அளிப்பவர்கள் பயணம் செய்தனர். கர்நாடக மாநிலத்திலுள்ள பாலாறு செக்போஸ்ட்டைக் காலை சுமார் 10-00 மணிக்கு அடைந்தபோது மினி பஸ்ஸின் டயர் பழுதடைந்தது. எனவே, காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளர் பாலாறு செக் போஸ்டில் இருந்த கர்நாடகக் காவல்துறை முகாமிலிருந்து இரண்டு வேன்களைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளர், தகவல் அளிப்பவர்கள், தமிழ்நாடு காவல்துறையினர், வன அலுவலர்கள், கர்நாடக ஆயுதப் படையைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆக 32 பேர்கள், சிஏஜி. 6733 எண்ணிட்ட காவல் வேனிலும், ஆய்வாளர் அசோக்குமாரும், தமிழ்நாடு மற்றும் கர்நாடகத்தைச் சேர்ந்த காவல்துறை அலுவலர்கள் முப்பது பேரும் ஒரு வேனிலும் பாலாற்றுப் பாலத்திலிருந்து புறப்பட்டனர். ஆய்வாளர் அசோக்குமாரது வேன்கண்காணிப்பாளரின் கையுடன் பின்தொடர்ந்தது.

[டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா] [1993 ஏப்ரல் 12]

தம்மீது தாக்குதலை எதிர்பார்த்திருந்த வீரப்பன் கும்பல் காவல்படையைத் தாக்கத் திட்டமிட்டிருந்ததாகத் தெரிய வருகிறது. சுமார் 11-00 மணியளவில், காவல்துறை வண்டித் தொடர் தமிழ்நாடு எல்லையைத் தாண்டி சுமார் 1 கிலோமீட்டர் தொலைவிலுள்ள கர்நாடக எல்லைக்குள் உள்ள சிலுவைக்கல் என்ற இடத்தை அடைந்தபோது காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளர் சென்ற வண்டியின் அடியில் இருந்து ஒரு வெடிகுண்டு பயங்கர சப்தத்துடன் வெடித்தது. வண்டி முற்றிலுமாக சேதமடைந்தது. துண்டு துண்டாகச் சிதறியது. ஒவ்வொன்றிற்கும் சுமார் 10 அடி இடைவெளி விட்டு 14 இடங்களில் நிலக் கணனி புதைக்கப் பட்டிருந்ததாக ஆரம்பக் கட்ட விசாரணைகளிலிருந்து தெரிய வருகிறது. மின்காரத்தின் மூலம் வெடிக்க வைக்கும் கருவிகளோடு ஜெலட்டின் குச்சிகள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம் என சந்தேகிக்கப்படுகிறது.

இந்தப் பெருவிபத்தில், முதல் வண்டியில் பயணம் செய்தவர்களில் 22 பேர் இறந்தனர். இதில் ஐந்து பேர் தமிழகக் காவல்துறையினர். இருவர் தமிழக வனத்துறையினர். இறந்தவர்களில் மற்றவர்கள் காவல் துறைக்கு உதவி செய்வதற்காக வந்த பொது மக்கள். காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளர், திரு. கே. கோபாலகிருஷ்ணன் பலத்த காயத்துடன் உயிர் தப்பினார். அவருடன் தமிழகக் காவலர்கள் ஆறு பேரும், கர்நாடகக் காவலர் நால்வரும், இரண்டு பொதுமக்களும் சேர்ந்து 13 பேர் காயமடைந்தனர்.

காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளரின் வண்டி வெடியினால் சேதமடைவதைப் பார்த்தவுடன் ஆய்வாளர் அசோக்குமார் தமது வண்டியை நிறுத்திவிட்டார். உடனடியாக ஆய்வாளர் தனது பையுடன் வண்டியில் இருந்து இறங்கி வீரப்பன் கும்பலைச் சேர்ந்தவர்கள் என சந்தேகிக்கும்படி இருந்த சில நபர்கள் மீது துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தினார். அவர்கள் குண்டு வெடிப்பு நிகழ்ந்த இடத்தை நெருங்காதவாறு தடுத்தார். வெடித்துவிட்ட வாகனத்தில் இருந்தவர்கள், வைத்திருந்த ஆயுதங்களை காத்ததோடு, குற்றம் நிகழ்ந்த இடத்தையும் பார்த்துக் கொண்டு, ஆய்வாளர் அசோக்குமார், காயம்பட்டவர்களை மேட்டூர் மருத்துவ மனைக்கு அனுப்புவதில் சமயோசிதத்துடனும், மிகுந்த திறமையுடனும் கடமையாற்றியுள்ளார். ஆய்வாளர் திரு. அசோக்குமார் மற்றும் தலைமைக் காவலர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆகியோரது இத்தகைய நடவடிக்கை மட்டும் இருந்திராவிட்டால், வீரப்பன் கும்பலைச் சேர்ந்தவர்கள், காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளரையும், உயிருடனிருந்த மற்றவர்களையும் கொன்று விட்டு, ஆயுதங்களையும், வெடி மருந்துகளையும் எடுத்துச் சென்றிருப்பார்கள்.

1993 ஏப்ரல் 12] [டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா]

இந்தச் செய்தி எனக்குக் கிடைத்தவுடன் துடித்துப் போய் விட்டேன். உடனடியாக எனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும், இரங்கலையும் தெரிவித்து, இறந்தவர்களின் குடும்பத்திற்கும், காயப்பட்டவர்களுக்கும், கருணைத் தொகை வழங்க ஆணை பிறப்பித்தேன். அதன்படி இயற்கைக்கு மாறான நிலையில் நிகழ்ந்த, இந்த அசாதாரண நிகழ்ச்சியில், தன்னுயிர்களை இழந்த, 5 சிறப்பு அதிரடிப் படையினருக்கும், 2 வனக் காவலர்களுக்கும், 15 பொது மக்களுக்கும், கருணைத் தொகையாக, சிறப்பு அதிரடிப் படையினரின் குடும்பத்திற்கும், வனக் காவலர்களின் குடும்பத்திற்கும், தலா 3 லட்சம் ரூபாயும், பொது மக்களில் உயிரிழந்தோரின் குடும்பத்திற்கு தலா ஒரு லட்சம் ரூபாயும் முதலமைச்சர் பொது நிவாரண நிதியிலிருந்து வழங்க ஆணையிட்டேன். மேலும் சிறப்பு அதிரடிப் படையினர் குடும்பத்திற்கும், வனக்காவலர் குடும்பத்திற்கும் குடும்பநல நிதியிலிருந்து 60,000 ரூபாய் வழங்கப்பட்டது. மொத்தத்தில் சிறப்பு அதிரடிப் படையினர் குடும்பங்களுக்கும், வனக் காவலரின் குடும்பங்களுக்கும் தலா ரூ. 3,60,000 ரூபாய் கொடுக்கப் பட்டும்.

வெடி விபத்தில் காயமடைந்த அரசுப் பணியாளர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும், 50,000 ரூபாய் கொடுக்கப்படும். விபத்தில் காயமடைந்த பொதுமக்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் 25,000 ரூபாய் முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து வழங்கப்படும். அதிரடிப்படைக் கண்காணிப்பாளர், திரு. கே. கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கு, மருத்துவச் செலவிற்காக, 1 லட்சம் ரூபாய் வழங்கப்படும். இந்த நிதி உதவிகள், முதலமைச்சர் பொது நிவாரண நிதியிலிருந்து வழங்கப்படும். இதைத் தவிர, இறந்த அரசு ஊழியர்களுக்கு, உரிய, பிற பலாபலன்களும் கிடைக்கும்.

முற்பகல் 11-40

அதன்பின், நேற்றைய முன்தினம், 10-4-1993 அன்று நான் சேலம் சென்று வீர மரணமடைந்த காவலர்களுக்கும், வனத்துறையினருக்கும் அஞ்சலி செலுத்தினேன். காயமடைந்தவர்களை நேரில் சந்தித்து ஆறுதல் கூறியதோடு, இறந்தவர்களின் குடும்பத்திற்கு, எனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து விட்டு வந்தேன்.

அதன்பின், நேற்று, 11-4-1993-ல், கர்நாடக முதலமைச்சரையும், கர்நாடக அதிகாரிகளையும் சென்னைக்கு அழைத்து, நமது அதிகாரிகளையும் வைத்து, விவரமான கலந்துரையாடல் நடத்தினேன். இரு மாநிலங்களைச் சேர்ந்த தலைமைச் செயலாளர்கள், உள்துறைச் செயலாளர்கள், காவல்துறை இயக்குநர்கள், காவல்துறைத் தலைவர்கள் (உளவு), முதன்மை வனப் பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் ஆகியோரும் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு விவாதித்தனர்.

[டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா] [1993 ஏப்ரல் 12]

நானும், கர்நாடக மாநில முதல்வரும், சந்தன மரக் கடத்தல் காரன் வீரப்பன் மற்றும் அவன் கூட்டாளிகளை விரைவில் பிடிப்பதற்கான எல்லாவிதமான முயற்சிகளும் எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்தோம். மேலும் இப்பணியில் வெற்றிபெற எல்லாவிதமான அதிரடி நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்படும் என்றும், அதற்காக தமிழகக் காவல்துறையும், கர்நாடகக் காவல் துறையும் இணைந்து செயல்படும் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அதோடு, சந்தன மரக் கடத்தல்காரன் வீரப்பனையும், அவனது சகோதரன் அர்ஜுனனையும் பிடித்தால், ஒவ்வொரு மாநில அரசும், தலா 20 லட்சம் ரூபாயும், அவன் கூட்டாளிகளைப் பிடித்தால், தலைக்கு 10 லட்சம் ரூபாயும் வெகுமதியாக அளிக்கப்படும் என்று நானும், கர்நாடக முதல்வரும் பேசி முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

நானும் கர்நாடக முதல்வரும், மீண்டும் தேவைப்பட்டால், இது தொடர்பாக விவாதிக்கவும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

இங்கே பேசிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கண்ணி வெடிக் கலாச்சாரம் தமிழகத்திற்குப் புதிதாக வந்திருக்கிறதே என்றார். இந்தச் சம்பவம் தமிழகத்திற்குள் நடைபெறவில்லை. கர்நாடக மாநிலத்திற்குள் தான் நடைபெற்றிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு எல்லைக்கு அப்பால் கர்நாடக மாநில எல்லைக்குள் வீரப்பனும் அவனுடைய குழுவினரும் இருக்கும் இடம் பற்றிக் கிடைத்த தகவலின் அடிப்படையில் கண்காணிப்பாளர் திரு. கோபாலகிருஷ்ணன் தலைமையில் சிறப்பு அதிரடிப் படை அங்கு சென்றது. கர்நாடக எல்லைக்குள் வீரப்பன் பதுங்கியிருந்தாலும் அவனை எப்படியும் பிடிக்க வேண்டுமென்ற கடமை உணர்வோடு, துணிச்சலாகச் சென்ற போது இந்தக் கோரச் சம்பவம் நடந்துள்ளது. தங்களுக்குக் கிடைத்த இந்தத் தகவலை கர்நாடகக் காவல் துறையினரிடம் தெரிவித்து விட்டு அங்கு செல்லாமல் கூட இருந்திருக்கலாம். ஆனால் எப்படியும் வீரப்பனைப் பிடிக்கவேண்டுமென்ற கடமை உணர்வால் உந்தப்பட்டு கண்காணிப்பாளர் திரு. கோபாலகிருஷ்ணனும், அதிரடிப் படையினரும் கர்நாடகக் காவல்துறையினருடன் சேர்ந்து சென்றபொழுதுதான் இந்தத் துயரச் சம்பவம் நிகழ்ந்துள்ளது என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

முற்பகல் 11-45

இத்தகைய ஒரு சொபிஸ்டிகேடட் டிவைஸ் எப்படி வீரப்பனுக்குக் கிடைத்தது என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே ஒரு கேள்வியை எழுப்பினார்கள். பயன்படுத்தப்பட்டு—இதுவரை கிடைத்த தகவல்களின்படி—சொபிஸ்டிகேடட் டிவைசே அல்ல. காட்டுப் பகுதியிலும்

1993 ஏப்ரல் 12] [டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா]

தமிழக-கர்நாடகக் தாடுகளின் பிரித்துப் பகுதிகளில், எல்லைகளில் நிறைய கிராண்ட் குவாரிகள் இருக்கின்றன. இந்த கிராண்ட் குவாரி உரிமையாளர்கள் சிலர் வீரப்பனுக்கு ஆதரவு கொடுப்பதாகவும் எங்களுக்குத் தகவல்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. கிராண்ட் குவாரிகளில் கிராண்ட்டை வெடித்து எடுப்பதற்கு ஜெலடின் ஸ்டிக்கைப் பயன்படுத்துவது அன்றாடச் செயலாகும். தனியார் குவாரிகளில் பயன்படுத்தப்படும் இந்த ஜெலடின் ஸ்டிக்கைளைப் பெரிய அளவில் பெற்று, 14 இடங்களில் குழிகளைத் தோண்டி அவற்றில் இந்த ஜெலடின் ஸ்டிக்கைளைப் புதைத்து வைத்து அவற்றுக்கெல்லாம் ஒரு சாதாரண டையர் மூலம் கனெக்ஷன் கொடுத்து, மிக எளிதில் ஒரு டெபெரேண்ட்டர் டிவைசை இவர்கள் தயார் செய்திருக்கிறார்கள். இது எளிதில் யாரும் செய்யக்கூடியதாகும். தினமும் கிராண்ட் குவாரிகளில் நடைபெறுகின்ற ஒரு காரியம்தான் இது. எனவே சொபிஸ்டிகேட்டட் டிவைஸ் அல்ல என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இதற்கு எல். டி. டி. ஈ. தொடர்பு இருக்குமோ, இந்தச் சம்பவத்தில் எல். டி. டி. ஈ.-யின் பங்கு இருக்குமோ என்ற ஒரு கேள்வியையும், சந்தேகத்தையும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே எழுப்பினார்கள். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நடைபெற்ற எல். டி. டி. ஈ. பயிற்சி முகாமில் வீரப்பனும் பயிற்சி பெற்றதாகத் தனக்குத் தகவல் வந்திருப்பதாக எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே தெரிவித்தார். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எல். டி. டி. ஈ. நடத்திய பயிற்சி முகாமில் இத்தகைய பயிற்சியைப் பெற்றிருந்தால், இத்தனை ஆண்டுகளாக அவன் பெற்ற கல்வியைப் பயன்படுத்தாமல், இப்போது மட்டும் ஏன் பயன்படுத்துவானேன்? (மேசையைத் துட்டும் ஒலி) எனவே அது ஒரு ஆதாரமற்ற கூற்று என்றே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எங்களைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்தில் எல். டி. டி. ஈ. நடவடிக்கைகள் ஒடுக்கப்பட்டுவிட்டன. எனவே இந்தச் சம்பவத்தில் எல். டி. டி. ஈ.-யின் பங்கு இருப்பதாக எங்களுக்குத் தெரியவில்லை.

வாகனங்கள் நல்ல நிலையில் இல்லை என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே தெரிவித்தார்கள். டையர் பங்சர் ஆனதால்தான் வண்டியை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதே ஒழிய, நல்ல நிலையில் உள்ள வாகனங்கள்தான் ஸ்பெஷல் டாஸ்க் போர்க்குக் கொடுக்கப்பட்டது. மேலும் காட்டுப் பகுதிகளில் இத்தகைய 'ஜங்கிள் பேட்ரோல்' மேற்கொள்ளும்போது, வாகனங்கள் அவ்வளவு முக்கியமானதொரு அம்சமல்ல. கால்நடையாகச் சென்றால்தான் இத்தகைய நடவடிக்கை

[டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா] [1993 ஏப்ரல் 12]

களில் வெற்றி பெற முடியும், அதுதான் பயனளிக்கும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

முற்பகல் 11-50

நம்முடைய காவல் துறையினருக்குப் போதுமான பயிற்சி இல்லை, போதுமான ஆற்றல் இல்லை என்றெல்லாம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள். இப்படி எல்லாம் பேசி, மிகவும் உற்சாகத்துடனும், தெம்புடனும், உறுதியுடனும் இருக்கின்ற நம்முடைய காவல் துறையினரை மமாரலைஸ் செய்யக்கூடாது என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி எல்லாம் சட்டசபையில் பேச்சுக்கள் வரும், இதனால் உயிரையும் பொருட்படுத்தாமல் கடமையாற்றுகின்ற நம்முடைய காவல் துறையினர் மனச் சோர்வு அடையக்கூடும் என்பதால்தான், இதன்மீது விவாதம் வேண்டாம், விதி 110-ன் கீழ் நானே ஒரு ஸ்டேட்மென்ட் அளிக்கிறேன் என்று சொன்னபோது, எதிர்க்கட்சியில் உள்ள உறுப்பினர்கள் ஒரு அட்ஜர்ன்மென்ட் மோஷனைக் கொண்டு வந்து, விவாதிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள் என்ற தகவல் எனக்குக் கிடைத்தது. ஏற்கெனவே பல குற்றச் சாட்டுக்களை எங்கள்மீது சுமத்துகிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினையின்மீது விவாதம் வேண்டாம் என்று நான் பிடிவாதமாகச் சொல்லியிருந்தால், எதிர்க்கட்சியினருக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பே கொடுப்பதில்லை என்று சொல்லி, வேறு ஒரு புதிய குற்றச்சாட்டை, பெரிய பிரச்சினையாக ஆக்கப் பார்த்திருப்பார்கள். எனவேதான் இதற்கு நான் சம்மதித்தேன். ஆனால் மீண்டும் சொல்கிறேன். உயிரையும் பணயம் வைத்து தங்கள் உயிரைத் துச்சமெனக் கருதி, மிகவும் உற்சாகத்துடனும், தைரியத்துடனும் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும், கடமையாற்றிக்கொண்டிருக்கும் நம்முடைய காவல்துறையினரின் ஆற்றலைப் பற்றியோ, அவர்களின் திறமையைப் பற்றியோ யாரும் குறைத்து மதிப்பிடக் கூடாது. அவர்கள் மனம் சோர்வு அடையும் வகையில் யாரும் இந்த நெருக்கடியான நேரத்தில் பேசக்கூடாது என்பதை மீண்டும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வழக்கைப் பொறுத்தவரை இது கர்நாடகக் காவல்துறையினரால் பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்கு. இந்த முழு விபரமும், முழு வழக்கும் காவல்துறையினரால் விசாரிக்கப்படும். சம்பந்தப்பட்டவர்கள் நிச்சயம் நீதிக்கு முன் நிறுத்தப்படுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

காவல்துறையினருக்குப்	போதுமான	equipment
வழங்கப்படவில்லை,	சரியான	equipment
வழங்கப்படவில்லை,	பயிற்சி	அளிக்கப்படவில்லை

1993 ஏப்ரல் 12]

[டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா]

என்று எல்லாம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துகள் முற்றிலும் தவறானவை, உண்மைக்குப் புறம்பானவை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காவல் துறையினருக்குத் தேவையான பயிற்சிகள், முழுமையான பயிற்சிகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்றை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.

காடுகளில் நாம் சென்று இத்தகைய ஆபரேஷன்களை மேற்கொள்ளும்போது, The area has to be combed, fine combed அதை ஒரு திறந்தவெளியில் நாம் செய்து, நடவடிக்கை எடுப்பது போல் செய்ய முடியாது. The area to be combed is very extensive எனவே இதற்குத் தேவையான வசதிகள், பயிற்சிகள் அளிப்பதற்கு எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விரப்பனைப் பிடிப்பதற்காக இராணுவத்தின் உதவியை நாடவேண்டும், இராணுவத்தினரால்தான் இது முடியும் என்று இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசினார்கள். இதை இந்த நேரத்தில் நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்றே சொல்லவேண்டியுள்ளது. இராணுவத்தினர் இங்கே வந்தால் அதனால் வேறு சில பிரச்சினைகள் எழக்கூடும். இராணுவத்தினர் போடுகின்ற ஒரு நிபந்தனை அந்தப் பகுதிகளில் வாழ்கிற மக்களையெல்லாம் cv.cu.te செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இது சாத்தியமான காரியமல்ல. காட்டுப் பகுதிகளில் மட்டும், காட்டுக்குள்ளேயே ஒரு இலட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். பல்வேறு இடங்களில் வாழ்கிறார்கள். தமிழகத்தின் எல்லைக்குட்பட்ட பகுதிகளில் காடுகளின் ஓரங்களில் பெரிய, பெரிய கிராமங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அங்கே ஏறக்குறைய ஐம்பதாயிரம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் அந்த இடங்களிலிருந்து காலி செய்வது என்பது, அவர்களை வெளியேற்றுவது என்பது நடைமுறைக்குச் சாத்தியமான ஒன்றல்ல. அப்படிச் செய்தால் That will lead to a number of social problems and lot of resistance. அதில் எதிர்க்கட்சியினரும் குதிப்பார்கள். அதையே ஒரு காரணம் காட்டி மீண்டும் அரசுக்கு எதிரான போராட்டங்கள் நடத்துவார்கள். எனவே இந்த விஷப் பரிட்சையில் இறங்க இந்த அரசு விரும்பவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல, இராணுவத் தினருக்கு என்று சில திறமைகள் இருக்கலாம். ஆனால் அந்தப் பகுதியைப் பொறுத்தவரை, அந்தக் காடுகளைப் பொறுத்தவரை, அவர்களுக்கு இது ஒரு Unknown terrain இந்தக் காட்டுப் பகுதியில் உள்ள பாதைகள் எங்கே செல்கின்றன, எப்படிச் செல்கின்றன என்பதெல்லாம்: இராணுவ

[டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா]

[1993. ஏப்ரல். 12]

வத்தினருக்குத் தெரியாது. அவர்களைப் பொறுத்தவரை இது அவர்கள் அறியாத ஒரு இடமாகும். பழக்கமில்லாத இடமாகும். The persons but qualified to tackle this problem are our own local Tamil Nadu police Force which is the best Force in the entire country.

(மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

எங்களைப் பொறுத்தவரை, எங்கள் தமிழ்நாட்டுக் காவல் துறையினரால் சாதிக்க முடியாத காரியம் அல்ல இது, அவர்களால் சாதிக்க முடியாதது எதுவும் இல்லை என்பதை மீண்டும் ஆணித்தரமாகச் சொல்லிக் கொள்வேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் பண்ணுட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் நான் அறிய விரும்புவது இதை tackle செய்வதற்கு ஒரு comprehensive strategy-long term strategy இருக்கிறதா? என்று கேட்டார். In the first place we do not want to work out a long term strategy because we want to capture Veerappan in the shortest possible time. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இரண்டாவதாக, is there a comprehensive strategy, is there a long term strategy? என்று கேட்டார். நிச்சயமாக the answer is. ஒரு Comprehensive strategy இருக்கின்றது. ஆனால் அதை எப்படி இந்த அவையில் நான் தெரிவிக்க முடியும்? இந்த அவையில் தெரிவித்தால் அதைப் பத்திரிகைகள் வெளியிடும். இதனால் வீரப்பனுக்கு மேலும் advantage தான் கிடைக்குமே தவிர, நாம் நினைக்கிற காரியத்தை சாதிக்க முடியாது ஏற்கெனவே வீரப்பன் விஷயத்தில் அளவுக்கு அதிகமான செய்திகளை, தேவைக்கு அதிகமான செய்திகளை பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டதால்தான் அது அவனுக்குச் சாதகமாகப் போய் விட்டது. அதை அவனும் பயன்படுத்திக் கொண்டு அதனால்தான் இவ்வளவு தூரம் தப்பிக்க முடிந்தது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எனவே, we do have a comprehensive strategy நேற்று கர்நாடக முதலமைச்சரும் நானும் நடத்திய பேச்சு வார்த்தைகளில் ஒரு மிக detailed comprehensive strategy work out செய்து இருக்கிறோம். ஆனால், அதை in the interest of capturing Veerappan அதை வெளியிடுவது பொருத்தம் ஆகாது என்பதால், அதைப்பற்றி நான் மேலும் சொல்ல விரும்பவில்லை.

முற்பகல் 11-55

மேலும், உறுப்பினர் பண்ணுட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசுகின்ற போது special task force S.P கோபால் கிருஷ்ணன் என்ற முன்னரல் செல்ல வேண்டும்? அவர் ஏன்

1993 மார்ச் 12]

[டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா]

பின்னால் வந்து இருக்கக் கூடாது, என்று ஒரு கேள்வியை விந்தையான கேள்வியை இங்கே எழுப்பினார். உலக மரபுகளின்படி, உலக நியதிகளின்படி, It is an accepted practice that the Leader of a team always goes in front. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) முன்னால் சென்று lead செய்வதால் தான் He is a leader. He cannot afford to go in the back. He has to lead his team and set an example by his own leadership.

நெடிய நேரம் ஆனாலும் இத்தனை விவரங்களையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்வது சரி எனக் கருதுகிறேன். இத்தனை பேராபத்து ஏற்பட்ட பின்னர் கூட நம் மாநிலக் காவல் துறையினர் தைரியமாகவும் உற்சாகத்துடனும், உறுதியுடனும் இருக்கின்றனர். கடத்தல் காரன் வீரப்பனை பிடிப்போம்; தமிழக காடுகளை காப்போம் என்று குளுரைக்கின்றனர். இந்நிலையில் நடவடிக்கைகள் முடுக்கி விடப்பட்டுள்ளன. தேவையான எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டுள்ளது. வீரப்பனையும் அவனுடைய சமூக விரோத பயங்கர கும்பலையும் விரைவில் பிடித்து அடக்கி ஒடுக்கி விடுவோம்; தமிழக மக்களை பாதுகாப்போம். இத்தகைய கொலைகார கும்பல்களின் பயங்கரவாதத்திற்கு தமிழகத்தில் ஒரு நிரந்தர முற்றுப்புள்ளி வைப்போம் என்று உறுதி கூறுகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

எனது, விரிவான விளக்கங்களுக்குப் பிறகு, இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இது குறித்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய விரிவான விளக்கத்திற்குப் பிறகு, அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப் படுகிறது.